

hed for afslag, hvis fuldbyrdelse vil stride imod fuldbyrdelsesstatens internationale forpligtelser, jf. artikel 6, litra d. Disse forpligtelser omfatter bl.a. Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser samt regler om immunitet for ansatte ved internationale institutioner.

Som anført ovenfor i afsnit II, pkt. 3.2.3, vedrørende gennemførelse af rammeafgørelsen om den europæiske bevissikringskendelse, følger det af straffelovens § 12, at de almindelige strafferetlige jurisdiktionsregler begrænses ved de i folkeretten anerkendte undtagelser, herunder ovennævnte Wienerkonvention. Immunitet kan endvidere følge af andre bestemmelser, som f.eks. grundlovens § 57, 2. pkt., hvorefter medlemmer af Folketinget ikke uden Folketingets samtykke kan drages til ansvar for deres ytringer i tinget uden for samme.

Denne afslagsgrund foreslås indsat som § 29 d, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, hvorefter fuldbyrdelse af fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning vil skulle afslås, når den domfældte ikke vil kunne retsforfølges her i landet på grund af immunitet.

3.2.4. Manglende samtykke til at retsforfølge her i landet

Det fremgår af artikel 9, stk. 1, litra g, i forslaget til rammeafgørelse, at fuldbyrdelse af afslås, hvis udstedelsesstaten på fuldbyrdelsesstatens anmodning ikke giver samtykke til, at den domfældte vil kunne retsforfølges i fuldbyrdelsesstaten for en lovovertrædelse, der er begået før den overtrædelse, som ligger til grund for anmodningen om overtagelse af fuldbyrdelsen.

Efter artikel 14 er udstedelsesstatens samtykke kun en forudsætning for retsforfølgelse, hvis retsforfølgelsen kan indebære en foranstaltning, der begrænser den pågældendes frihed, og den domfældte ikke har givet sit samtykke til anmodningen om overførelsen af domfældte. Artikel 14 foreslås gennemført som § 29 j i loven, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

Denne afslagsgrund foreslås indsat som § 29 d, nr. 3, i loven som en obligatorisk afslagsgrund, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

3.2.5. Psykiatrisk behandling eller lægebehandling

Efter artikel 9, stk. 1, litra i, i forslaget til rammeafgørelse kan anmodning om fuldbyrdelse af en idømt fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning afslås, hvis den idømte sanktion omfatter psykiatrisk behandling eller lægebehandling eller en anden

frihedsberøvende foranstaltning, der uanset artikel 8, stk. 3, ikke kan fuldbyrdes af fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med den pågældende stats retssystem og sundhedsvæsen. Det fremgår af præambelbetragtning nr. 12, at fuldbyrdelsesstaten altid skal overveje, om sanktionen kan tilpasses efter artikel 8, stk. 3, inden den afslår fuldbyrdelse. Om tilpasning efter rammeafgørelsens artikel 8 henvises til pkt. 3.4.1 nedenfor.

1970-konventionen rummer en tilsvarende mulighed for afslag i artikel 6, litra h.

Afslagsgrunden angår navnlig den eventuelle situation, hvor en strafferetlig afgørelse angår en tvangsmæssig psykiatrisk eller somatisk behandlingsform, der er ukendt her i landet, og hvor det ikke er muligt at konvertere dommen til én af de i straffelovens §§ 68-70 nævnte behandlingsformer.

Efter straffelovens § 16 straffes personer, der på gerningstidspunktet var utilregnelige på grund af sindssygdом eller tilstande, der må ligestilles hermed, ikke. Tilsvarende gælder personer, der var mentalt retarderede i højere grad. Befandt gerningsmanden sig som følge af indtagelse af alkohol eller andre rusmidler forbigående i en tilstand af sindssygdом eller i en tilstand, der må ligestilles hermed, kan straf dog pålægges, når særlige omstændigheder taler derfor.

Hvis en tiltalt frifindes for straf i medfør af § 16, kan retten i medfør af straffelovens §§ 68-70 træffe bestemmelse om anvendelse af andre foranstaltninger, der findes formålstjenlige for at forebygge yderligere lovovertrædelser. Såfremt mindre indgribende foranstaltninger som tilsyn, bestemmelser vedrørende opholdssted eller arbejde, afvænningsbehandling, psykiatrisk behandling mv. ikke findes tilstrækkelige, kan det bestemmes, at den pågældende skal anbringes i hospital for sindslidende, i institution for personer med vidtgående psykiske handicap eller under tilsyn med mulighed for administrativ anbringelse eller i eget hjem eller institution til særlig pleje eller forsorg.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil de fleste domme til psykiatrisk behandling eller lægebehandling kunne tilpasses til de muligheder, der er nævnt i straffelovens § 68, 2. pkt. Justitsministeriet finder dog ikke at kunne udelukke, at der kan forekomme tilfælde, hvor en sådan tilpasning ikke vil være mulig. På den baggrund stilles der forslag om, at de danske myndigheder skal afslå fuldbyrdelse af en dom, når dommen foreskriver en foranstaltning, der ikke kan fuldbyrdes her i landet, og heller ikke kan tilpasses efter reglerne i forslaget til § 29 b, stk. 3, jf. forslaget til § 29 d, nr.